

[Jesper Simonsen.]

lig i de Sager, der forelægges den, end Forligskommissionen. Dette turde være Dokumentation for, at Retterne er velegnede til at hidføre en forligsmæssig Ordning, naar Betingelserne derfor er til Stede. Ganske den samme Erfaring tør jeg sige man har gjort i Københavns Byret, hvor Forligsmæglingen jo har fundet Sted, siden Retsplejeloven traadte i Kraft i 1919.

Under Ændringsforslag Nr. 32 foreslaar Justitsministeren, tiltraadt af hele Udvalget, at Domsmand ikke skal deltage i Paakendelse af de borgerlige Krav, som rejses under Straffesager, hvori de medvirker. Der tiltrænges ikke nogen indgaaende Begrundelse af dette Forhold. Vi har jo ikke Domsmand i civile Processer, og de borgerlige Krav, som fremkommer under Straffesager, er i Regelen af ganske samme Karakter som almindelige borgerlige Tvistemaal, og det er derfor efter Udvalgets Mening ganske naturligt, at de afgøres af det juridiske Element i Retten ganske paa samme Maade som andre borgerlige Sager.

Ved Ændringsforslag Nr. 70 aabnes der Adgang til, at den Sagfører, der som beskikket Sagfører har udført en Sag ved Underretten, kan beskikkes ogsaa under Appel til Landsretten, saafremt han er mødeberettiget ved denne Ret.

Under Nr. 91 er en tilsvarende Regel foreslaaet med Hensyn til den beskikkede Forsvarer. Forslaget er i Konsekvens med andre Bestemmelser og en naturlig og praktisk Regel. Ogsaa om dette af Justitsministeren stillede Forslag har hele Udvalget samlet sig.

Ændringsforslag Nr. 72, der er stillet af Justitsministeren og tiltraadt af hele Udvalget, aabner Adgang for Personer med dansk Indfødsret og Bopæl her paa den Tid, Sagen rejses, og for Personer, der paa den Tid, Ægteskabet blev indgaaet, havde dansk Indfødsret, og paa den Tid, da Sagen rejses, har Bopæl her, til at anlægge Skilsmisssag ved de danske Domstole i Tilfælde, hvor det ikke vides, hvor den sagsøgte Ægtefælle er. Forslaget er fremkaldt af den praktiske Trang, der har vist sig at være for saadanne danske Borgere, som ikke har været i Stand til at komme ud af et Ægteskab, der ikke var noget Ægteskab mere, fordi den anden Ægtefælle var forsvundet, til at kunne anlægge Sag her idet det ikke var muligt for dem at finde et Værneting for Sagens Anlæg andetsteds.

Ved Forslagets Ændringer til § 137 kan Undersøgelssdommeren suspendere en Sagfører, der er sigtet for at have gjort sig

skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling. Naar en saadan Suspension sker, kan det naturligvis medføre et betydeligt økonomisk Tab for den paagældende Sagfører, hvis det viser sig, at det var ubeføjet, at han blev suspenderet. Derfor foreslaar Justitsministeren, og hele Udvalget tiltræder det, ved Ændringsforslag Nr. 121, at der kan gives en Sagfører en Erstatning for en saadan Suspension, naar Sagen mod ham ikke fører til Domfældelse af ham.

Endelig foreslaar Udvalget med Justitsministerens Tilslutning under Ændringsforslag Nr. 129 som en Overgangsbestemmelse: for det første at give danske Jurister med første Karakter Adgang til at aflægge Landsrøprøve, for det andet at give danske Jurister med anden Karakter Adgang til at blive Sagførere ved Underretterne og for det tredje at give Dommerfuldmægtige, -der ved Lovens Ikrafttræden er og i 15 Aar har været Dommerfuldmægtige, Ret til at blive Sagførere ved Landsretten uden Prøve.

Af Bilag 5 vil det ses, at den sidst anførte Bestemmelse kommer til at berøre ca. 90 af Landets ca. 270 Dommerfuldmægtige.

Ved sine Forslag i Foraaret gjorde Udvalget de danske Jurister og Fuldmægtigene forskellige Indrømmelser, som blev vedtaget her i Tinget og optaget i Regeringsforslaget. Den Grænse, man trak, tilfredsstillede imidlertid ikke, hvilket bl. a. vil kunne ses af de Henvendelser, Udvalget har modtaget, og som findes under Bilag 4 og 6, henholdsvis fra Foreningen af Amts- og Retsbetjentfuldmægtige i Danmark og fra et Antal danske Jurister.

Ved Udvalgets Ændringsforslag under Nr. 129, der ikke helt imødekommer de Ønsker, der findes i de nævnte Bilag, opnaas en naturligere Afrænsning, og Forslaget letter formentlig Afviklingen af den nedarvede Spaltning mellem Jurister i danske og latinske, hvilken Deling som bekendt forsvinder med Afskaffelsen af dansk juridisk Eksamen i 1936.

Hvad Dommerfuldmægtigene angaar, har man villet lette de ældre af dem Overgangen til Sagførergerning af Hensyn til, at de ved Fuldmægtiglovens Ikrafttræden mister Retten til privat Praksis. Forslaget hviler for saa vidt paa et Billighedshensyn. At det tillige kan virke til at aabne Vejen for nye Kræfter, maa under de nuværende vanskelige Forhold for de unge ogsaa betragtes som nyttigt.

Hele Udvalget er enigt om at foreslaa, at to Bestemmelser, som Udvalget indsatte i forrige Samling, slettes, nemlig Bestemmelserne om Adgangen til at faa Procedure-